

☒

ნელა მივდივარ და წინ ბაღია,
როგორც აქ, ისე ღამდება იქაც.
სადღაც მიხმობენ და მეძახიან,
მგონია, ციდან მეძახის ვიღაც.

დღეს ჩემი სული მართლა ღმერთია
და სიჩუმეა, ასე ფარული.
და ახლა ვატყობ, ჩემთვის ერთია
ეს მწუხარება და სიხარული.